

Заупокойна архиерейска литургия и панихида в Троянската света обител в памет на Българския патриарх Максим

На 6 ноември, в Троянската света обител „Успение Богородично“ със Заупокойна архиерейска литургия и панихида бе почетена паметта на приснопамятния Български патриарх и Софийски митрополит Максим.

Патриарх Максим почина на 6 ноември 2012 г. на 98-годишна възраст и беше погребан в църквата на Троянския манастир, откъдето започва монашеският му път.

В съборният манастирски храм, по повод единайсетата години от блажената му кончина се събраха синодални архиереи, монаси и духовници от епархиите.

Заупокойните богослужби бяха предстоявани от най-старшия присъстващ митрополит – Негово Високопреосвещенство Търновския митрополит Григорий.

В съборните богослужения взеха участие: Техни Високопреосвещенства –

Русенски митрополит Наум и Врачански митрополит Григорий, Негово Преосвещенство Велички епископ Сионий, игумен на Троянската и Бачковската свети обители, архимандрит Стефан, архимандрит Григорий, йеромонах Георги от манастирското братство и дякон Николай от Врачанска епархия.

Църковните песнопения бяха изпълнени от Източния хор "Софийски псалти", с диригент доц. д-р Любомир Игнатов.

Да почетат годишнината на приснопамятния патриарх Максим, в Троянския манастир дойдоха служителите на патриаршеската канцелария и патриаршеския дом, во главе с г-н Теодор Атанасов, началник на Кабинета на Българския патриарх, най-близките роднини на упокойлия се първойерах и сродници от Орешак, както представители на местната власт.

След литургията, архимандрит Стефан произнесе прочувствено слово за живота и всеотдайното служение на патриарх Максим на Бога и църквата. В него той каза:

" Безмилостната стихия на бързопреходното време ни доведе до пристана на днешния ден, когато за поредна година със сълзи в очи, и с множество топли спомени ние отправяме молитви към Всеподателя Бога за вечния покой, тишина и блажена памет на незабравимия ни първойерарх – Блаженепочиналия Български патриарх Максим. Светлата и титанична по своя дух, личност на покойния ни Първосветител, ни застава не само в деня, когато спомняме неговото отшествие към небесата, но и в целия си живот и служение, да помним апостолската му ревност и пастирската му милост, с които той вярно ръководи кораба на родната ни света Църква в продължение на 41 години.

Хлябът, с който патриарх Максим отхрани поколения духовници, не винаги беше сладък и мек, но затова винаги беше полезен и питателен за душата, имаща нужда и търсеща духовно усъвършенстване. Много са панегиричните слова, които могат да се кажат за живота и делото на покойния ни патриарх, но събрани днес, в манастира на неговото покаяние, в неговата духовна родина, пред нас ярко се разкрива образа именно на монаха, посветил живота си в служение на Църквата, и понасял със смирение и послушание всяко възложено му служение – от ежедневните монашески трудове до тежкия кръст на патриаршеското служение в години на открито богоборчество, а след това и в годините на тъй ужасния разкол...

От дистанцията на времето ние ясно виждаме, че блаженепочиналият патриарх Максим никога, при никакви обстоятелства, нито за миг, не

предаде Христовата църква. Той не се огъна пред грубата сила, не даваше ухо на интриги и клевети, не се подаде на популизма. Патриарх Максим знаеше, че Кормчията на църковния кораб е Иисус Христос и се уповаваше единствено и само на Него. Молеше се и прощаваше. Молеше се на Бога и на пречистата Му и преблагословена Майка, на целия светийски сонм да запазят Българската православна църква. И те я запазиха, по неговите молитви и заради това, че той беше истински духовен пастир, истински грижовен отец, истински обичащ народа си българин и на първо място – истински и безпрекословно вярващ в Бога човек.” – каза в словото си архимандрит Стефан и призова с надежда и вяра във Възкресналия от смъртта Христос да речем:

“Упокой, Господи, душата на блаженопочиналия и незабравим Твой раб Максим, патриарх Български в селенията на праведните, причисли го в лоното на Авраама, и направи неговата светла памет да пребъдва во веки. Амин.”

След литургията духовниците отслужиха панихида за патриарх Максим. Край отрупания с венци и запалени свещи патриаршески гроб всички с едно сърце и с една уста отправиха молитви към Бога и Света Богородица за упокоението на душата на отишлия си от този свят мъдър духовник, църковник, общественик и непоклатим стълб на вярата, в отстояване на истините на православието.

Траурното песнопение “Вечная память” се понесе из съборния манастирски храм и подето от присъстващите богомолци, заедно с тамянното благоухание от кадилницата, се възнесе молитвено към Бога.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg